

Lid, ikke alene skulde fortsættes men endogaa yderligere stærkes. Den Forskjel er der imellem de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds og Veile Amts 2den Valgkreds, at den Strid, som det sidstnævnte ærede Medlem i sin Tid muligvis vil komme til at føre an i, hvis ikke det Flertal han tænker at skabe, brister i Uide, neppe vil være af nogen egentlig farlig Karakter; men det Samme kan jeg ikke i samme Grad sige om det førstnævnte ærede Medlem. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde, at han som Mindretal var henvist til at kritisere, og det er en delvis taknemlig Opgave. At han har fundet noget Stof for sin Kritik og megen Grund til Samme, skal jeg slet ikke undres over, men Opgaven har jo været for ham og de andre Herrer, der have talt fra den Side, at fremstille deres tidligere Partifæller i det slettest mulige Lys, alt beregnet paa den Fremtid, som forestaar. Jeg beklager, at det ærede Medlem under denne Bestræbelse vistnok er kommen til at gaa videre, end han egentlig selv har villet. Jeg skal f. Ex. blot berøre, at det ærede Medlem endog i sin Argumentation kom saa vidt, at han vilde give os Skylden for en noget kompromitterende Løsløshed, hvormed visse Medborgere have villet forevige Provvisoriets Ministerium. Jeg nævner dette blot som en Illustration til den Sver, hvormed han søgte at faae os malede med forfærdelige Farver, thi det ærede Medlem veed jo lige saa godt som jeg, at denne Begivenhed — som der forresten vistnok hører en mindre høj Grad af Smag til at drage frem her i Salen — var besluttet og sat i Scene længe, før den fordærlige Politik, som kom op i forrige Samling, havde set Dagens Lys. Men Hovedpunktet i ærede Medlemmers Angreb paa os har jo været at fremstille for Befolkningen: Se, der staar det provisoriske Ministerium, omgivet af det store nye Flertal, som sluttede sig om det. Dette er egentlig Kjernepunktet; naar det ret kunde afmales med de stærkeste Farver, da vilde for en stor Del Maalet være naaet, og jeg tvivler da rigtignok heller ikke om, at de Herrer i saa Fald vilde være noget nærmere ved at naae deres Maal, nemlig et Flertal i denne Sal, end jeg tror, de i Diebliffet ere. Det er derfor nødvendigt, at denne Fremstilling bliver imødegaaet, og jeg kan gjøre dette meget kort, thi det er ganske vist efter min Mening en ganske bagvendt Opfattelse af den parlamentariske Forbring, der har lydt til os fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauher), nemlig den, at ethvert Ministerium, som er i Stand til at gennemføre en Finantslov, er et parlamentarisk Ministerium. Med denne Sætning er i Grunden hele denne Opfattelse af Parlamentarismen fæstet frem, og vi erfare da til vor store Forbauselse, at vi altsaa i en Række af Aar ikke have staaet uden, ja, at vi ingensinde

have staaet uden et parlamentarisk Ministerium, at vi i al den Tid, hvor vi her have kæmpet, under vore politiske Forhandlinger have haft lutter parlamentariske Ministerier, thi de have jo alle været i Stand til at faae tilveiebragt en Finantslov. Men det skulde nu være Kjendemærket, at saa snart som et Ministerium havde Folkethingets Tillid i mindre Grad, for ikke at sige dets Mis-tillid, da skulde dette udtrykke sig fuldt derved, at man stemte imod en Finantslov til et saadant Ministerium. Der er visse Begreber, visse Opfattelser og Grundfætninger, som i deres Sandhed ere i høj Grad tiltalende, og som man med megen Barme kan slutte sig til, men som, naar de fremstilles paa en, hvad jeg vil kalde karikeret Maade, vise sig at være i lige saa høj Grad frastødende, og jeg vil ganske vist sige, at en Fremstilling af Parlamentarismen i den Belysning, som kom stærpest frem fra det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds, er alt andet end tillokkende. Det vil ogsaa her være paa sin Plads at rette det Spørgsmaal til Medlemmerne af det saakaldte Mindretal, om de i det Diebliff, som de vistnok haabe og vente paa, nemlig det Diebliff, da de opnaa Flertal her i Salen, virkelig ville optage den Politik, at de ville gennemføre Finantslovens Fortættelse overfor ethvert Ministerium, som de ikke ere tilfredse med og ikke tro at kunne samarbejde med. Jeg fremsætter dette Spørgsmaal, fordi jeg virkelig tror, at selv i dette Diebliff ville de Herrer, som have talt under disse Forhandlinger, ikke vedkjende sig denne Politik, og jeg forstaar da oprigtigt talt ikke, hvorpaa hele det Angreb, som er rettet imod os, hviler. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og flere andre ærede Medlemmer have udtalt, at vi have tilfagt Ministeriet vor Understøttelse, og at det er, støttet til os, Ministeriet atter viser sig her paa Rigsdagen. Dette er ganske paafaldende, thi jeg har rigtignok faaet den Opfattelse, at er der Nogen, der har ydet det nuværende Ministerium Understøttelse, saa er det det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller. Ja, jeg tør endog sige og være temmelig overbevist om ikke at blive modsagt i den Henseende, at selve Ministrene ville erkjende, at de ingen bedre Støtte have faaet for deres Politik end den, der er ydet dem af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Meningsfæller. Det er jo imidlertid ikke værd at laste disse Beskyldninger for, hvem der har understøttet det nuværende Ministerium, frem og tilbage; men det er vel paa sin Plads her at minde om, hvorledes den politiske Stilling i Virkeligheden er. Vi staa overfor et Ministerium, der aabenbart støtter sig til den Strid, der er tilstede, den Modfætning, der er tilstede imellem de to af Rigsdagens Afdelinger, et Ministerium, som for en væsentlig Del støttes af Udtalelser, der falde fra hver af disse to